

на гореказанните три племена ще да са отдалечава се повече и повече отъ своятъ корѣни езикъ съобразно съ условията, които го окръжаватъ. Преселенците ще да срѣшнатъ изъ своятъ пѣтъ множество нови явления, езикътъ имъ ще да са обогатява съ нови думи и нарѣчието имъ ще да добие ново произношение, а ако е сичкото това така, то това нарѣчие ще да става отъ день на день по-непонятно на по-напреднѣното поколѣние. Цимерманъ мисли даже, че ако нѣкое племе са пресели въ сѣвѣмъ отличителенъ отъ своето пѣрвоначално отечество климатъ, то неговото нарѣчие ще да са преобрази окончателно и неговите братия не ще могатъ вече да го разбѣратъ. Ние имаме достаточни примѣри, които потвърждаватъ казанното заключение. Лужицките сѣрбе сѣ предъ очите ни. Нѣмското население въ Тиролъ е измѣнило тѣжрде много своето нарѣчие и приближило го е до италиянскиятъ езикъ. Нѣмските стихове, които сѣ написани преди 500 години, сѣ понятни само на филологите; датчанете, шведите и холандезите не могатъ ни да си представатъ, че тѣхните езици происхождатъ отъ нѣмскиятъ; а италиянците, французете и испанците одавна вече не сѣ въ сѣстояние да разбератъ латинскиятъ езикъ. Разказватъ, че четворица грѣци (изъ Кефалония, изъ Еллада, изъ Тессалия и изъ Цариградъ) са сѣбрале да са посѣвѣтоватъ за накакви си народни дѣла; но нарѣчията имъ биле до толкова далечъ едно отъ друго, щото тие, намѣсто да са разбератъ и споразумѣятъ между себѣ си като братия, изпсувале единъ другото и наговориле си различни непристойни думи. Ако сичкото това и да е